

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.515 van 27 juni 2002
in de zaak A. 120.749/IX-3324.**

In zake :

Nadia GOOSSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. GUNS,
kantoor houdende te AFFLIGEM,
Kasteelstraat 58

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en S. SOTTIAUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nadia GOOSSENS op 7 mei 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 5 maart 2002 waarbij de voordracht, gedaan op 8 januari 2002 door de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie, van verzoekster tot het ambt van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde wordt geweigerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GUNS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat Ph. DE KEYSER, die loco advocaten D. D'HOOGHE en S. SOTTIAUX verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde.

In het Belgisch Staatsblad van 31 augustus 2001 wordt een plaats van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde bekendgemaakt. Verzoekster kandideert op 26 september 2001.

1.2. De procureur des Konings bij de rechtbank van Oudenaarde en de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde brengen respectievelijk op 12 en 25 oktober 2001 een gunstig advies uit over verzoekster.

De stafhouder van de Orde van advocaten te Oudenaarde verleent op 6 november 2001 een zeer gunstig advies.

1.3. Op 8 januari 2002 draagt de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie verzoekster voor de vacante plaats van rechter voor.

De motivering van die voordracht luidt als volgt :

"Nadia Goossens behaalde het diploma van licentiaat in de rechten in 1988. Hetzelfde jaar legde zij de eed af als advocaat-stagiair.

Na vrijwillig stagiair bij het parket van eerste aanleg te Gent te zijn geweest werd zij bij ministerieel besluit van 2 augustus 1991 aangewezen als stagiair bij

het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, mandaat dat werd verlengd bij ministerieel besluit van 17 augustus 1992.

Bij koninklijk besluit van 17 augustus 1992 werd zij benoemd tot substituut van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde. Bij koninklijk besluit van 5 april 1995 werd zij tot hetzelfde ambt benoemd te Oudenaarde.

Uit het verslag van de procureur des Konings te Oudenaarde blijkt dat zij een uitstekend magistraat is. Hij schrijft onder meer dat zij een hoog werkritme heeft en een voorbeeldig doorzettingsvermogen en dat niettegenstaande de massa dossiers die zij dagelijks moet verwerken zij geen achterstand heeft.

Ook de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde brengt een gunstig advies uit terwijl de stafhouder van de balie van Oudenaarde zegt dat haar benoeming als zetelend magistraat een verrijking zal betekenen voor de rechtbank.

Geen van de andere kandidaten, met uitzondering van Peter Marcoen, kan bogen op een vergelijkbare staat van dienst".

1.4. Bij koninklijk besluit van 5 maart 2002 wordt de voordracht van verzoekster geweigerd, op grond van de volgende motieven :

"Overwegende dat er zich dertien kandidaten hebben aangeboden voor de vacante plaats van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde en de benoemingscommissie mevrouw Nadia Goossens voor één van deze plaatsen heeft voorgedragen;

Overwegende dat de voorgedragen kandidaat enkel gunstige adviezen bekwaam en behoudens de heer Marcoen Peter, die voor een andere plaats werd voorgedragen, er nog vier kandidaten zijn met zeer gunstige adviezen;

Overwegende dat door de benoemingscommissie wordt gesteld : 'Geen van de andere kandidaten, met uitzondering van Peter Marcoen, kan bogen op een vergelijkbare staat van dienst', maar op geen enkele wijze wordt verduidelijkt wat moet worden verstaan onder 'staat van dienst';

Overwegende dat iedere concrete vergelijking met de titels en verdiensten van de andere kandidaten is uitgebleven, terwijl er voldoende redenen zijn om minstens tot verantwoording over te gaan van de voorkeur voor de voorgedragen kandidaat tegenover de kandidaten met betere adviezen;

Overwegende dat bij gebreke aan sluitende motivering de voordracht moet worden geweigerd;"

Het is dit besluit waarvan verzoekster thans de schorsing vraagt.

1.5. Op 26 maart 2002 draagt de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie een andere kandidaat voor.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoekster als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert :

"Verzoekster, die kan bogen op een mooie staat van dienst, postuleerde in het verleden reeds voor de functie van rechter in de rechtbank van eerste aanleg (te Dendermonde).

Zij is woonachtig te Lede, arrondissement Dendermonde, hetgeen haar interesse om uitgerekend te Dendermonde te worden benoemd enkel onderlijnt.

Verzoekster vervult de bijzondere voorwaarde om tot onderzoeksrechter te worden benoemd. Zij ziet door het bestreden besluit haar geambieerde en normale voortzetting van haar loopbaan op het Parket tot rechter en later onderzoeksrechter gedwarsboomd.

Reeds voorheen was zij, naar haar mening, ten onrechte gedepasseerd geweest.

Bij koninklijk besluit van 26-04-00 was mevrouw Hilde Bruylant in de functie van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde benoemd geweest.

Verzoekster had tegen dit besluit een annulatie- en schorsingsverzoek ingediend aangezien enerzijds de titels en verdiensten van de kandidaten niet werden vergeleken en anderzijds wegens onvoldoende motivering.

Mevrouw Bruylant heeft evenwel verzaakt aan de eedaflegging, waardoor de bestreden beslissing geen voorwerp meer had, en verzoekster geen belang meer had.

Verwerende partij diende aldus een nieuwe beslissing te nemen, hetgeen gebeurde bij het koninklijk besluit van 20 augustus 2000, waarbij mevrouw Anne Sabbe werd benoemd.

Tegen deze benoeming heeft verzoekster een annulatieverzoek ingediend (G/A 96.582/IX-2542) aangezien zij van oordeel was dat zij op grond van haar titels en verdiensten voorrang diende te hebben op mevrouw Sabbe.

In het Belgisch Staatsblad van 31 augustus 2001 werd een nieuwe betrekking van rechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde vacant verklaard, waarvoor ook verzoekster gekandideerd heeft.

Thans werd zij voorgedragen door de benoemingscommissie.

Inmiddels werden nog twee andere vacante plaatsen toegewezen. Bij deze toewijzingen ging men uiteraard verzoekster niet voordragen, aangezien zij reeds voorgedragen was.

De voordracht van verzoekster wordt thans geweigerd, hetgeen trouwens gebeurde op de laatst nuttige dag, om een meer dan bekritiseerbare reden.

Het feit dat haar voordracht werd geweigerd om reden dat in de voordracht niet wordt uitgelegd wat verstaan wordt onder 'staat van dienst', terwijl in de andere benoemingsdossiers de voordracht niet opnieuw door de Minister wordt beoordeeld, kan niet anders worden uitgelegd als zijnde een minachting voor de persoon van verzoekster en de absolute, doch ongegronde, onwil om verzoekster te benoemen.

Het feit dat als argument voor de weigering de benoemende overheid aanhaalt dat zij het begrip 'staat van dienst' niet kent, en dat dit moet worden uitgelegd, is het ultieme bewijs van de aangeklaagde minachting en van het gegeven dat deze minachting zelfs niet onder stoelen of banken wordt gestoken.

Dit duidt op een ongerechtvaardigde afkeuring en minachting van de kandidatuur van verzoekster voor de geambieerde benoeming (cfr. R.v.St. nr. 82.644).

Daarenboven zal, wanneer het bestreden besluit wordt vernietigd, het door verzoekster geleden nadeel misschien wel kunnen worden ondervangen door het vernietigingsarrest, doch zeker niet zonder de nodige verwickelingen.

De procedure zal vanaf dat punt moeten worden hervat, hetgeen zal moeten gepaard gaan met de intrekking of nietigverklaring van de benoeming van een rechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde. Er moet dienaangaande worden gewezen op het feit dat thans een andere kandidaat werd voorgedragen, nl. Bart Meganck, die bij vorige vacatures stevast achter verzoekster werd gerangschikt.

Het bestreden besluit is aldus zeer zeker een vernedering geweest voor verzoekster, en het aldus ontstane nadeel zal niet eenvoudig, en dus moeilijk te herstellen zijn.";

3.2. Overwegende dat het nadeel dat verzoekster meent te ondergaan omdat zij vroeger reeds naast een benoeming tot rechter heeft gegrepen, niet voortspuit uit het feit dat haar voordracht thans door de Koning werd geweigerd; dat zulk een nadeel misschien wel een rol had kunnen spelen indien was aangetoond dat de vorige keren verzoekster ten onrechte niet was benoemd; dat die kwestie echter nog in het geding is; dat ook het nadeel niet voorgedragen te zijn voor andere recente vacatures omdat verzoekster reeds was voorgedragen, niet voortspuit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden weigeringsbesluit;

Overwegende dat louter de omstandigheid dat de Koning een voordracht door de benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie weigert, geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel meebrengt, aangezien de Koning daar een bevoegdheid uitoefent die hem uitdrukkelijk bij de wet is toegekend; dat die weigering ter zake ook niet was vergezeld door voor verzoekster kwetsende of minachtende beweegredenen; dat, immers, het bestreden koninklijk besluit de voordracht van verzoekster enkel kritiseert in de mate dat de benoemingscommissie niet verduidelijkt waarop haar beoordeling "geen van de andere kandidaten ... kan bogen op een vergelijkbare staat van dienst" steunt, nu niet wordt verduidelijkt wat onder die "staat van dienst" moet worden verstaan en andere kandidaten gunstiger adviezen hadden gekregen dan verzoekster, m.a.w., zoals op het einde van het overwegende gedeelte van het bestreden besluit wordt gezegd, de benoemingscommissie geen sluitende motivering had gegeven voor haar keuze;

Overwegende dat de omstandigheid dat verzoekster een aantal voordelen zal verwerven als zij tot rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde wordt benoemd -dichter bij huis, mogelijkheid om tot

onderzoeksrechter aangesteld te worden- nog niet inhoudt dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat omdat zij die voordelen niet krijgt;

Overwegende dienvolgens dat de dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.